

1. Den už zmírá,
jak mu soumrak srazil vaz.
Rozprostírá noc
nad krajem Kanafas.
Zůstává tvý okno slepý,
Střepey lásky nic neslepí,
tak jsme došli s naší láskou
na doraz.

2. Měsíc svítí
jako velký lampión.
Nemyslím si,
že jsem v lásce šampión.
Ale nevím, zda jsem chybil,
když jsem modrý z nebe slíbil,
osamělý půjde nocí
já i on.

- R: Když jsem viděl tě s tím chlápkem,
velkým džípem odjíždět,
zrada sekla mně svým drápkem,
začal se mi hroutit svět.

3. A tak bloumám
cestou prašnou do polí.
Počkat musím,
až ta rána přebolí.
Vyrovnám se se svým splínem,
zaplaším ho bílým vínem,
jak to dělám, když mě život
osolí.

- R:

4. = 3.

5. Vyrovnám se se
svým splínem,
zaplaším ho
bílým vínem,
jak to dělám,
když mě život
osolí.